

ОБРУЧЕНИЕ

Зорницата блестѣше ярка
Въ дълбокия вълшебенъ сводъ,
Лжчи събуждаха изъ мрака
Неземенъ призраченъ животъ.

Загльхна стъпката свѣнлива
На чистий ангелъ на нощъта,
Дошълъ съсь миро да полива
На обичъ бѣлитѣ цвѣтя.

И нѣйде две души обручи
Трикатенъ херувимски звънъ,
Къмъ свѣтло утreno съзвучие
Поведени отъ девственъ сънь.

Но възвисиха се внезапно
Незнайни черни дървеса,
Къмъ две души сълза откапна
Отъ милостиви небеса.